

slaget en Bestemmelse om, hvem der skal bære Udgifterne, naar den indankede Kendelse ikke gaar den handlende, der appellerer, imod. Jeg antager, det skal være den anden Part, hvem Dommen gaar imod, men der burde dog maaske tilføjes noget i saa Henseende. Jeg kan altsaa efter disse mine Udtalelser i det hele taget slutte mig til det foreliggende Lovforslag i den ændrede Form, hvori det foreligger i Dag fra det ærede Udvalgs Side, og jeg skal kun udtale, at jeg meget vel ved, at der har været Stemning rundt omkring for skrappe Bestemmelser paa disse Omraader. Jeg maa hertil sige, at jeg i og for sig ikke er en Ven af skrappes Bestemmelser, naar saadanne ikke ere absolut nødvendige. Jeg tror, det vil være heldigere at fare med Lempe, hvor man kan gøre det. Man maa erindre, at ved Ordningen af disse Forhold vil man ved at indføre meget indsnævrende og hemmende Baand let bevirke, at Lovbestemmelserne komme til at gaa ud over Landbostanden selv, og det har dog ikke været Meningen. Og man maa ogsaa erindre, at jo snævrere Baand man paalægger gennem en Lov som denne her, desto lettere fører det til, at den bedste og hæderligste Del af Købmandstanden siger: vi tør ikke have med hele denne Handel at gøre; vi risikere baade vort gode Navn og Rygte derved, og derfor ville vi helst lade være at handle med disse Varer. Det er noget, man maa søge at undgaa, og jeg er derfor tilfreds med, at Udvalget er kommet ind i et Spor, hvor der fares med Lempe, men hvor der samtidig efter min Opfattelse gøres et virkeligt og betydningsfuldt Fremskridt for Landbruget paa dette Omraade. — Jeg kan dog ikke slutte uden i Overensstemmelse med det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) at beklage, at et Par af Udvalgets Medlemmer, som have sluttet sig til hele Indstillingen, have forbeholdt sig, at de eventuelt kunde forandre deres Standpunkt, hvis Sagen bliver forandret andetsteds. Jeg tror ikke, at denne Udtalelse har været heldig for Lovforslagets fremtidige Skæbne, jeg giver det ærede 4de Medlem for 7de Kreds Ret i, at det vistnok er meget tvivlsomt, om dette Lovforslag vil kunne gennemføres, hvis der foretages væsentlige Forandringer i det saa langt hen paa Samlingen. Det vil saa vistnok kunne gaa med det i Aar, som det tidligere er gaaet, at det ikke bliver gennemført, men at det drukner i et Udvalg, og Sagen saa igen løber ud i Sandet.

Ordføreren (Brun): Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds udtalte, at man med Hensyn til Handler om Gødning kun havde taget Hensyn til saadanne Handler, der vare sluttede ved rejsende Agenter eller uden forudgaaende Bestilling, men at man derimod ikke havde tænkt sig den anden Mulighed, at Handelen skete ved direkte Henvendelse fra Køberen til Sælgeren, saaledes at Køberen f. Eks. skrev til Sælgeren, at han ønskede et Parti i Løbet af 8 Dage. Vi mene nu netop, at dette allerede er optaget i Lovforslagets første Punktum i § 1, 1ste Stk., hvor der staar, at hvis intet saadant skriftligt Dokument er oprettet ved Handelens Afslutning, skal Sælgeren være forpligtet til senest ved Leveringen at udstede dette Garantidokument. Derved kommer jo ogsaa for den Handel, hvor der forud ikke er givet nogen skriftlig Slutteddel fra Sælgerens Side, netop et Garantibevis frem netop i det Øjeblik, hvor Varen afleveres. Jeg mener ikke, der kan siges at være nogen Fejl der. Man har netop ønsket at præcisere, at naar der slet ikke var nogen forudgaaende Omtale af Handelen, altsaa naar Varen hentedes i samme Øjeblik, som Handelen effektueredes, vilde der ikke være Grund til at udstede dette Garantidokument, naar Køber og Sælger vare enige om, at noget saadant ikke behøvedes, men at ved enhver anden Handel, som ikke skete ved personlig Forhandling, skulde et saadant skriftligt Garantidokument udstedes. Det forekommer mig, at dette allerede fremgaar af andet Punktum i § 1.

Med Hensyn til den Anke, som det ærede Medlem fremkom med i Anledning af, at Bevisbyrden falder paa Sælgeren, skal jeg bemærke, at det netop har været et Hovedpunkt, at Bevisbyrden skulde paa-hvile Sælgeren, og det har staaet Udvalget ganske klart, at Sælgeren skulde føre et virkelig juridisk Bevis. Der skulde kunne tilvejebringes et skriftligt Afkald fra vedkommende Køber.

Den højtærede Minister udtalte angaaende det sidste Punktum i § 9 om den 4 Ugers Tidsfrist, at Tanken her i Lovforslaget var at skabe en hurtig Forretningsgang, og det er ogsaa det, der har staaet for Udvalget, da man vedtog denne 4 Ugers Frist, at det vilde være en tilstrækkelig Tid, idet Voldgiften egentlig alene har at henholde sig til Laboratoriets Afgørelse; det er i Grunden det eneste Bevis, der skal fremskaffes; og Voldgiftskendelsen skal jo baseres paa Laboratoriets Afgørelse, og